

ROSTÁS
SZABOLCS

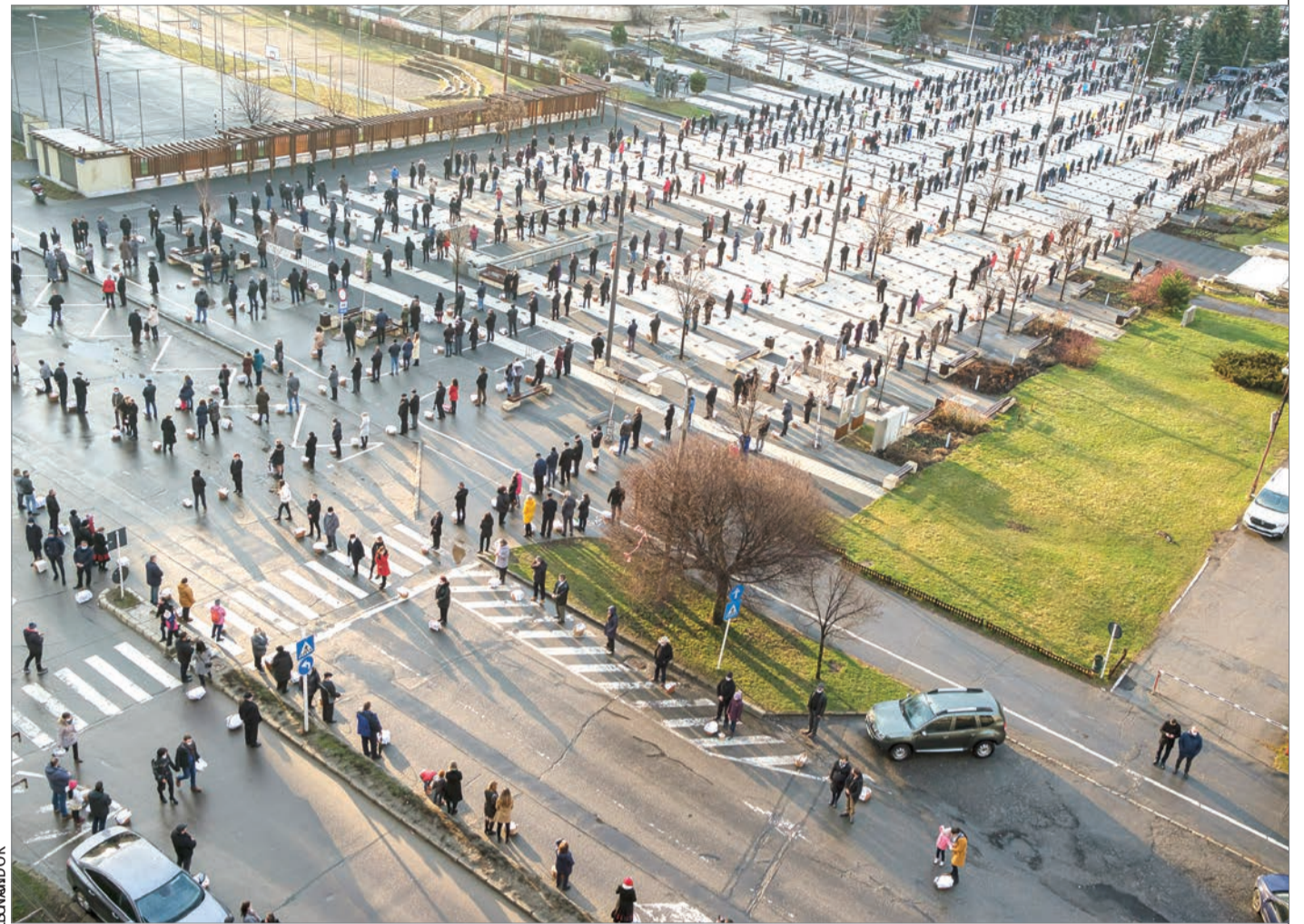
» JEGYZET

Flangál az ész

Szó ami szó, mondhatni kegyelmi állapotban telt az elmúlt néhány hónap, az államfő „ionapotchivanokkal” megfejelt peszedézése és magyározása óta jobbára a szokásos mederben zajlott a többségi nacionalista hangulatkeltés. Kolozsváron a nemzetféltő liberálisok hisztiztek egyet az RMDSZ-es/magyar prefektus miatt, a hargitai és háromszéki prefektúrák szolgálatos illetékesei kiosztották a menetrendszerű büntetéseket a magyar zászlók, kokárdák, nemzeti színű szalagok miatt. Sajnos hozzácsoktunk.

» Annyira nem lehet valaki tudatlan, érzéketlen és műveletlen, hogy céltalan lődörgésnek, azaz „flangálásnak” állítsa be a húsvétszombati éjjeli misét.

Aztán amikor a pandémiás utcai demonstrációk közepette kezdjük azt olvasgatni, hogy a Kárpátokon túli tüntetők magyározása „kisiklás” volt csupán, hirtelen megint a magyarok kerültek a hírek középpontjába. Ráadásul pozitív előjellel. A román média és bukaresti véleményformálók valósággal dicshimnuszokat zengedeztek, de legalábbis képletesen meghajoltak a magyarok, székelyek előtt annak apropóján, hogy több ezren katonás fegyelemmel, a járvány elleni rendelkezések szigorú betartásával vettek részt a hagyományos húsvévasárnapi ételszentelésen Csíkszeredában. A hatályos szabályok tiszteletben tartása miatt pozitív példaként emelte ki az ételszentelést a bukaresti kormány több – nem RMDSZ-es – minisz-

Román miniszterek, véleményformálók is elismerően szóltak a Csíkszeredában rendezett hagyományos ételszentelésről

tere is, kimondatlanul is azt a reményt megfogalmazva, hogy majd a keleti rítusú húsvétkor is hasonló fegyelem fogja jellemezni az egyházi szertartásokat.

Bizony joggal tölti el büszkeség ilyenkor a mellünket, hazudnánk, ha azt állítanánk, nem esik jól az elismerés. Éppen ezért nem hagyhatjuk szó nélkül, amikor közülünk rondít bele valaki a képbe. Húsvét előtt a totális kontraszt az volt, amikor az egyik erdélyi magyar hírportál a következő címmel táalta a kijárási tilalom nagyszombaton történő feloldását: „Emlékeztető: szombaton éjjel 2-ig

lehet az utcán flangálni”. Még akkor is, ha pusztán újságírói slendriánságról, netán a keresztény egyházi szokásokra fityyent hányó érzéketlenségről van szó, a Transindex – merthogy ez a portál követelte el a címadási „bravúrt” – gyakorlatilag belegázolt erdélyi magyarok százezreinek hitéletébe, lelki világába. És joggal tették szóvá sokan a blódséget. Hiszen annyira nem lehet valaki tudatlan, érzéketlen és műveletlen, hogy céltalan lődörgésnek, azaz „flangálásnak” állítsa be a húsvétszombati éjjeli misét. Már csak azért sem, mivel teljesen nyilván-

való volt, hogy a román kormány nem amolyan szabadidőtöltési, kocsmázási, partizási célból rendelkezett úgy, hogy feloldja a kijárási tilalmat, hanem célzottan, a nyugati kereszténység húsvétjának tiszteletére. Amikor tudvalevő, hogy a katolikusok körmenetet rendeznek a feltámadás örömeire; az ortodoxok pedig úgyszintén, ezért tartalmazza a kormányhatározat, hogy feloldják a kijárási tilalmat ortodox húsvétkor is éjjel kettőig.

Ilyen az, amikor a románok elismerően szólnak az ünneplő magyarokról, mások pedig belerondítanak a sajátjukba.

» JEGYZET

VARGA
KÁROLY

Valamit valamiért

Március idusát követően a jogi köntösbe öltöztetett, székelyudvarhelyi és sepsiszentgyörgyi újabb megaláztatás óhatatlanul megerősítette bennem a felismerést: valamit nagyon elrontottunk az elmúlt több mint három évtizedben. A Krónika tudósításai a nemzeti jelképeink használata miatt kiszabott pénzbírságokról, a címben megfogalmazott, ha tetszik, egyszerű paraszti bölcsesség igazságát juttatta eszembe. A szövegszerkesztés jelentése a Magyar értelmező kéziszótár magyarázata szerint: cserébe ad valamit valamiért viszonzásképpen. Ha a fennálló körülmények tiszták és jogszerűek, minden cserébe tisztességes és méltányolandó. Ha netalán valamilyen zsarolási szándék van a háttérben, tisztességtelen, elítélendő az „adok-kapok”.

Ezt a kérdéskört az élet, a társadalom igen sok területére ki lehet vetíteni. Akár a történelemre is. Múltbéli példák egész sora bizonyítja, hogy népünk számtalanszor „vért és veríték” áldozott, cserébe pedig odajutott, ahol a semmit osztogatták. Nem véletlenül jaidult fel Ady is:

„Hallom, pajtás, holnap nagy csatába visznek.
»Minket, még ha győzünk, úgyis kismizmiznek.«”
(Két kuruc beszélget)

Sok esetben mi magunk vagyunk a felelősek a „kismizmizésért”. Természetesen a „mi magunk” alatt nem az egyszerű, hétköznapi embert értem, hanem azokat az „élre álltakat”, akik a „tál lencse” szindróma kelepccéjébe estek. Hogy egész konkrét legyenek. Több mint valószínű,

hogy kies tájainkon azért lehet bennünket újra és újra megaláztatni, mert stratégiai pillanatokban a politikusi elit egy része nem áll – sem itthon, sem odaát – a helyzet magaslatán. Odaát a bal-liberális vezetés szó nélkül áldását adta EU-s és NATO-integrációkra, cserébe nem kérve semmit. Idehaza a Neptun-vonal meglegedett az asztalról lehullott morzsákkal. A morzsák között pedig nemhogy ott lenne az autonómia kérdése, a restitúció, a MOGYE magyar főtanszékeinek ügye, még a kisebbségi nemzeti jelképek használatának lehetőségét sem tudjuk felcsipegetni.

Van e kiút? – teszem fel a kérdést. Lenghet-e valamikor háborítatlanul nemzeti színű zászlónk legalább a Székelyföldön? Úgy gondolom, igen. De ehhez az kell, hogy minden kormányra lépési lehetőséget a „valamit valamiért” szellemében valósítsák meg az arra illetékesek. Úgy, ahogy ezt már 1996-ban ajánlotta Tőkés László: „Szabja meg az SZKT a kormányba lépés árát. Határozza meg, mi az, amire írásbeli kötelezettségvállalást kell kérnünk koalíciós partnereinktől... az autonómiaformák elismertetésétől a közösségi javak visszaadásáig”. Nota bene! – ahogy ugyancsak ő ajánlotta: „területért autonómiát”.

Talán utópisztikusnak tűnik a felvetés. A Könyvek Könyve azonban biztat, reménységet ad: „...mi nem lehetünk a meghátrálás embelei, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.”
(Zsidókhöz írt levél 10,39)

(Zsidókhöz írt levél 10,39)

A szerző nyugalmazott lelkipásztor, a nagybányai református egyházmegye volt esperese

HIRDETÉS

cewe

Székelyhon

KUPONKÓD: HURRACEWE

50 oldalig oldalafelár
nélkül bővíthet
bármilyen típusú
CEWE FOTÓKÖNYVET!

Az akció 2021. április 12-e éjfélig érvényes bármilyen típusú
CEWE FOTÓKÖNYV rendelése esetén.

www.kronikaonline.ro
Erdélyből a világ